

Křesťanské vůdcovství Lekce 1

Tři dopisy vůdcům

Biblické knihy 1. Timoteovi, 2. Timoteovi a Titovi známe jako tzv. pastorální epištoly Nového zákona. Všechny tři dopisy napsal apoštol Pavel. Adresoval je svým „duchovním synům“ Timoteovi a Titovi. Oba byli kazateli sborů, které Pavel založil.

V těchto dopisech Pavel apeluje na mladé kazatele, aby vedli sbory s pokorou a integritou. Chtěl, aby ve svých sborech používali zdravé učení. Přál si, aby oni i jejich shromáždění žili Bohu milý život. Dával jim základní, praktické pokyny a otcovská povzbuzení. Sdílel nadčasové pravdy, relevantní pro křesťany všech dob a kultur.

Pavel také varoval před falešnými učiteli. Církev totiž nepozorovaně napadaly klamné doktríny. Lidé se odvraceli od Boží pravdy. Pavel jasně definoval ústřední pravdy evangelia – základ pro zdravou víru.

Pavel pravděpodobně napsal 1. Timoteovi a Titovi kolem roku 62 až 67 po Kristu. Timoteus a Titus během této doby s Pavlem cestovali. Pavel požádal Timotea, aby zůstal v Efezu a ujal se vedení zdejších křesťanů. Tita požádal, aby zůstal na řeckém ostrově Kréta a dále rozvíjel tamější sbory.

Pavel napsal 2. Timoteovi kolem roku 67 po Kristu, během druhého pobytu ve vězení v Římě. Tato kniha je posledním Pavlovým dopisem. Podle tradice byl Pavel odsouzen a zemřel jako mučedník krátce poté, co napsal 2. Timoteovi.

Pavel považoval Tita a Timotea za své spolupracovníky, vůdce Bohem povolané a věrné přátele ve víře. Projevuje jim ve svých dopisech lásku. Pavel předal Timoteovi a Titovi pravdu a očekával, že ji předají dalším.

1. Timoteovi—Jak pastoračně pečovat o sbor

Pavel se setkal s Timoteem v Lystře (v dnešním Turecku). Navštívil toto město během své první misijní cesty. Timoteův otec byl Řek a matka Židovka. Jeho matka a babička ho vyučovaly Písmu v dětství (viz 2. Timoteovi 1,5). Pavel jej nazýval „vlastním synem ve víře“ (1. Timoteovi 1,2). Je možné, že Timoteus uvěřil v Ježíše během Pavlovy první návštěvy Lystry.

Na své druhé misijní cestě Pavel přibral do svého týmu Timotea (viz Skutky 16,1-5). Timoteus nebyl obřezán – pravděpodobně proto, že jeho otec byl Řek. Souhlasil však s tímto krokem, aby se mohl vyhnout pohoršení ze strany Židů. Pak cestoval s Pavlem skrze Achaii a Makedonii (viz Skutky 17,14-15; 18,5). Připojil se k němu během jeho více než tříletého působení v Efezu (viz 1. Timoteovi 1,3; Sk 19,22). Pomohl také Pavlovi, když byl uvězněn v Římě (viz Filemonovi 1,1; Skutky 28,16-31).

V 1. Timoteovi Pavel sdělil Timoteovi, jak pečovat o efezský sbor. Naučil ho, jak čelit falešnému učení zdravým učením. Také ho vedl v tom, jak vybrat a vyučovat kvalitní vůdce.

Přemýšlejte o svém vlivu. Pavel byl duchovním otcem Timoteovi a Titovi. Dal jim příklad věrné poslušnosti. Předvedl oddané vedení. Pavel vedl dobře, protože ovlivňoval příkladem. Korint'ánům řekl: „Jednejte podle mého příkladu, jako já jedním podle příkladu Kristova“ (1. Korintským 11,1). Prosil Timotea: „... těm, kdo věří, buď vzorem v řeči, v chování, v lásce, ve víře, v čistotě“ (1. Timoteovi 4,12).

Pavel věděl, že jeho moc v oblasti vedení nepochází z jeho kázání, nýbrž z příkladného života. Nyní tento princip předával Timoteovi. Při studiu 1. Timoteovi uvážíte o tom, kdo ovlivnil váš život. Co jste se od těchto lidí naučili dobrého či špatného? Co byste měli předat nějakému „Timoteovi“ svým životem?

2. Timoteovi—Výzva k věrnosti

Když Pavel psal Timoteovi svůj druhý dopis, byl uvězněn v římském žaláři. Jeho poprava se blížila. Mnozí jeho bývalí přátelé se od něj odvrátili. Lidsky řečeno, Pavlovy podmínky byly ponuré. Ale jak napsal svému „milovanému synu“ (2. Timoteovi 1,2), jeho postoj je plný naděje.

„Pamatuj na Ježíše Krista,“ vyzývá Pavel ve 2. Timoteovi (2,8). Nabádá mladého kazatele, aby věrně žil a sloužil i navzdory pronásledování. Pavel věděl, že jeho život spěje ke konci, a tak uložil Timoteovi chránit

evangelium, jak mu bylo svěřeno. Napsal mu, aby kázal evangelium a byl připraven trpět pro Ježíšovo jméno. Pavel měl jistotu, že to, čemu věřil, je pravda. Byl přesvědčen, že stojí za to, aby pro svou víru zemřel. Byl plný důvěry, že Bůh, který ho povolal, povede dále své dílo a ochrání své lidi.

Pavel vyznal: „Dobrý boj jsem bojoval, běh jsem dokončil, víru zachoval” (4,7). Jeho triumfální prohlášení je nadčasovou výzvou křesťanům všech dob, aby žili s takovou oddaností Ježíši.

Přemýšlejte 2. Timoteovi 4,7 je Pavlovým klíčovým vyznáním o jeho životě. Neřekl nic o tom, kolik sborů v kolika zemích založil. Nemluvil o tom, kolik životů bylo změněno díky jeho službě. Místo toho se zaměřil na svůj život podle Božích standardů. Mohl říci, že byl věrný svému povolání. Udělal to, o co ho Bůh požádal. Bůh touží po každodenní věrnosti, bez ohledu na to, jak velký nebo jak skromný je úkol, který nám svěřil. Co byste chtěli, aby o vás někdo řekl, až zemřete?

Titus—vyučování a život podle pravdy

Titus byl pohan, který přišel k víře prostřednictvím Pavlovy služby. Je zřejmé, že Pavel považoval Tita za schopného Ježíšova velvyslance. Vzal ho s sebou, když navštívil jeruzalémskou radu (viz Galatským 2,1-2). Také ho poslal, aby pomohl sboru v Korintu, který měl problémy. Titus přinesl zpět dobrou zprávu a předal Pavlovi pozdravy Korintanů (viz 2. Korintským 7,6-7).

Poslední zmínka Bible o Titovi se nachází ve 2. Timoteovi 4,10. V tomto verši Pavel řekl, že Titus odešel do Dalmácie (dnešní Chorvatsko), snad sdílet evangelium. Podle tradice se Titus později vrátil jako biskup na Krétu, kde ve vysokém věku zemřel. Z toho, co Pavel Titovi napsal, vyplývá, jak má učit a vychovávat krétské konvertity. Pavel popsal, jak by křesťané měli žít, aby ukázali, že jejich víra je pravá.

Ve všech těchto třech dopisech se Pavel zaměřil na duchovní blaho. Postavil do protikladu životodárné pravdy se smrtícími nepravdami. Satanovy lži dělají z lidí duchovně slabé a nemocné jedince. Boží pravda naopak způsobuje, že lidé duchovně prosperují a rostou.

Pavel použil k ilustraci křesťanského života slovní obrazy atletického tréninku a běhu. Rovněž pověděl o zdroji naděje a jistoty křesťanů. Máme-li naději v penězích, v sobě samém nebo v rozkoši, je náš základ nejistý. Pokud je však naše důvěra založena na živém Bohu, máme naději jak pro současnost, tak pro budoucnost.

Aplikujte PRAVDU!

Pavel byl dobrý duchovní mentor. Učil své duchovní syny, aby spoléhali na Ježíše. Dal jim praktické rady z vlastních životních zkušeností. Sám je jim příkladem, žil to, čemu učil. Přemýšlejte o někom, kdo vám byl užitečným příkladem. Jakými vlastnostmi se tato osoba vyznačuje? Když budete v nadcházejících týdnech studovat Pavlovy dopisy Timoteovi a Titovi, všimněte si, kdy se tyto vlastnosti objeví. Sejděte se s tímto člověkem a povězte mu, jak vám pomohl v růstu nebo jak vás svým příkladem inspiroval.